

Bestyrelser eller Formænd for Grupperne her i Salen — saa vidt jeg ved, havde den ene Gruppe den Gang ingen Bestyrelse, men kun en Formand — om, at man vilde støtte Regeringen, naar den vilde skride til et Forsøg paa at gennemføre en midlertidig Omlæggelse af Valgkredsene. Dette var altsaa noget lignende som det, der skete i 1894, men Forudsætningen for Tilslutningen fra Socialdemokratiets Side var, at Omlægningen ikke blev som den i 1894, der var meget partiel og vist ikke uden Grund kan kaldes ret vilkaarlig, men en Omlægning, der var fuldkommen rationel. Imidlertid — saaledes hed det sig i hvert Fald — modsatte de konservative Grupper oppe i det andet Ting sig et saadant Forhaandstilsagn. Det var de Erikonservative Hovedorgan „Berlingske Tidende“, der meddelte, at de to konservative Grupper i det andet Ting modsatte sig Sagen. Det har været lidt uklart, hvor skarp den Afvisning var, som de konservative Landstingsgrupper fremsatte. Maaske kunde denne Forhandling kaste noget Lys derover. Man har ment, at der ikke havde været ført nogen indgaaende Forhandling, og at Svaret fra de konservative Grupper i det andet Ting var meget vagt, og at maaske en nærmere Forhandling, hvis Regeringen havde vist alvorlig Interesse for at faa Sagen gennemført, kunde have medført et noget andet Resultat. I hvert Fald kan jeg henvise til, at et konservativt Organ, „Jyllandsposten“, skrev, at hvis Regeringen trods denne Afvisning havde fremsat Forslaget her i Tinget og havde sat alvorlig Kraft paa, vilde det rimeligvis være lykkedes at gennemføre det sidste Vinter. Det vilde jo ogsaa — det kan man sige sig selv — være meget vanskeligt for Landstinget at modsætte sig et Forslag, der kun vedrører Folketingets Valgordning, og som naaede op til det andet Ting med enstemmig Tilslutning her i Tinget. Imidlertid, Regeringen lod Sagen falde og vendte tilbage til det Forslag, der allerede to Gange var strandet for Forgængeren, nemlig Forslaget om Grundlovsændringen, og da skete det, som man paa Forhaand kunde sige sig selv maatte ske. Denne Grundlovsændring strandede ogsaa for denne Regering, ligesom den var strandet for den

foregaaende, og paa det samme Spørgsmaal, ikke Sagen selv, men Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed.

Vi Forslagsstillere have nu ment, at der var Grund til at rejse Sagen paa ny og i den Form, vi her have fremsat, nemlig ved et Forslag om at nedsætte et Folketingsudvalg, der kan udarbejde og gøre Indstilling om en Revision af den midlertidige Valglov af 24. December 1894. Jeg skal her indskyde, at formelt kunde man maaske sige, at denne Lov ikke længere bestaar som selvstændig Lov, idet den er optagen sammen med nogle Love om Forandring af nogle Valgsteder og Loven om hemmelig Afstemning i en samlet Lov af 7. Februar 1901, „Lov om Valgene til Rigsdagen“, ifølge en særlig Bemyndigelse til Regeringen om at samle disse Love til een. Formelt set bliver det altsaa Loven af 7. Februar 1901, der skal ændres, men vi have udtrykkeligt i Forslaget sagt: „Loven af 24. December 1894“ for at angive Realiteten. Det er ikke det Parti i Loven af 1901, der omhandler hemmelig Afstemning, vi ønske forandret, det er det Parti, der bestaar af Lov af 24. December 1894 om Valgkredsordningen, det er den midlertidige Lov fra den Gang, hvis Midlertidighed vi synes har været længe nok, eftersom den har været nu i 15 Aar.

Vi foreslaa, at der nedsættes et Udvalg til at udarbejde og gøre Indstilling om en Revision af Loven af 24. December 1894. Det forekommer os, at netop som Partistillingen er i Øjeblikket, hvor der i denne Sal findes 5 omtrent lige stærke Partier, vil man ved Forhandling mellem dem have gode Betingelser for at naa til en fælles Indstilling. Intet Parti vil være i Stand til at paatrykke denne nye Lov et særlig partiegoistisk Præg. Det er en Fordel. Vi se godt, det har nogen Vanskelighed at udarbejde et saadant Forslag uden Administrationens Hjælp, men jeg antager, at et saadant Folketingsudvalg meget let maatte kunne faa den fornødne Hjælp af Administrationen, og tager jeg ikke meget fejl, maa der i Ministeriet foreligge Resultatet af et stort Arbejde. Der maa sikkert ligge et Forslag færdigt, i hvert Fald omtrent færdigt, om en Valgkredsordning med en bogstavelig og streng Opfyldelse af Grundlovens § 32, altsaa